

[Henning Rasmussen]

skab gennemfører lovgivning, både den, der giver klapsalver hos vælgerne, og den, vælgerne skælder ud over, i alt fald indtil de ser, at et indgreb var nødvendigt, og at det virker.

Og så ved man, at Socialdemokratiet ikke løber fra aftaler. Vi står ved dem, også når de giver problemer. Men vi frygter, at de politiske problemer på regeringssiden er så store, og at frygten på den side for den kortsynede kritik er så stor, at der ikke bliver nogen aftale. Jeg sagde: Vi frygter. Jeg sagde ikke: Vi regner med.

Der er sagt så meget, og der er låst så mange politisk bestemte standpunkter fast på en kategorisk måde, at det kan blive meget svært for regeringspartierne at tage de lovgivningsmæssige konsekvenser af den klare analyse, finansministeren kom med, den, der hedder: Det drejer sig først og fremmest om at få hjulene i gang igen.

Vi har derfor ikke i øjeblikket de helt store forhåbninger om, at der opnås et resultat ved forhandlingerne. Vi håber det, men vi tør ikke rigtig tro det. Det siger jeg også på baggrund af forløbet af åbningsdebatten. Den var deprimerende for Socialdemokraterne og for det flertal, vi tror der er i Folketinget for løsninger hen over midten.

Men vi går som sagt til de fortsatte forhandlinger for at opnå et resultat. Vi ved, at det er det, landet har brug for. Det er også det, befolkningen ønsker af os her i Folketinget. Og så ved vi, at det bedste, Folketinget kan gøre for erhvervslivet, er at give det sikkerhed for, at det kan investere, sætte i gang, produktudvikle og eksportere i tillid til, at der er politisk stabilitet og et fast grundlag for dets virksomhed.

(Kort bemærkning).

Behnke (FP):

Nu startede Socialdemokratiets ordfører jo så flot med at gøre opmærksom på det ganske, ganske alvorlige i både budgetsituationen og landets og ikke mindst statens gældssituation.

Men i den ordførelse, der blev holdt fra Socialdemokratiets side, blev der nærmest kun talt om nye udgifter, om alle disse uddannelsespladser og jobskabelsesordninger og andre initiativer.

Men hvad vil Socialdemokratiet egentlig gøre ved f.eks. det øjeblikkelige meget store budgetunderskud? Hvad vil Socialdemokratiet egentlig gøre ved den meget store gæld, som

staten har stiftet, bl.a. med socialdemokratiske stemmer? Socialdemokratiet har jo fremlagt mange forskellige planer, men medmindre jeg har overset et enkelt punkt, har jeg ikke i nogen af de planer kunnet se nogen model til, hvordan man slipper af med gælden.

Derfor er mit spørgsmål: Hvad er Socialdemokratiets bud på, hvordan den i 1991 over 500 mia. kr. store statsgæld bliver afviklet? Hvordan vil man løse det problem? Det gør man jo ikke ved at skabe flere statsudgifter.

Når så Socialdemokratiet bekymrer sig om Fremskridtspartiets rolle i denne forbindelse, kan jeg ikke lade være med at gøre opmærksom på, at med den forholdsvis stramme finanspolitik, der er ført i 1990 med Fremskridtspartiets medvirken, tror jeg næppe, at Socialdemokratiet havde holdt ved hele vejen. Nu viser det sig så, at den finanspolitik ikke har været stram nok, for de 7 mia. kr., der var budgetteret med i underskud for 1990, viser sig at blive til 19-20 mia. kr. eller måske mere. Havde Socialdemokratiet holdt fast, så det ikke var skredet ud endnu mere? Jeg tror det næppe.

(Kort bemærkning).

Henning Rasmussen (S):

Jeg synes, hr. Behnke på det smukkeste bekræfter, hvor meget han har uret i sine udtalelser.

Når hr. Behnke siger, at man har gennemført en meget stram finanslov for 1990, og at man alligevel har et forventet underskud af størrelsesordenen 20-22 mia. kr., når regnskabet afsluttes, så dokumenterer det med lysende klarhed det, jeg har sagt i min tale: at de utallige forsøg på at klare problemet ved at skære en udgift væk hist og her eller at sælge et aktiv, ikke er det, der for alvor retter op på landets økonomi.

Jeg har ikke blankt taget afstand fra alt det man har lavet, slet ikke. Jeg har bare sagt: Det er efter alt, hvad vi kan se, efter alle de erfaringer, vi har gjort i en årrække, ikke det, der skal til.

Det, der først og fremmest skal til, er sving i erhvervslivets hjul. Det er det, vi har foreslået nogle initiativer til, og det er dem, vi i øjeblikket forhandler med regeringen om i håbet om et resultat. Og så vil jeg gætte på – i alt fald med de emner, der er på dagsordenen i forhandlingerne i øjeblikket – at resultatet, hvis der bliver et resultat, får et indhold i den retning, som fi-